

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 22. S. Geraldus Auriliacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum IX. *ret, unde viveret, nihilominus suis ma-*
A. C. 893. *nibus laborandum est, ut corpus casti-*
get, mentem puram conservet, vagas
cogitationes figat, & cellulae suae tran-
quillitatem amet.

c. 40. Laboris tempus a Tertia usque ad
 Nonam, nempe totum sex horarum spa-
 tium, constituitur, aut etiam longius, si
 c. 41. id paupertas exigat. Verum Solitario
 monacho sponte a Fidelibus oblata ac-
 cipere licet, quibus vel propriam vel
 pauperum inopiam sublevet.

c. 48. Quando Reclusus agrotabat, aperie-
 batur ostium, ad ferendum auxilium;
 ipsi vero quocumque demum prætextu
 c. ult. exire non licebat. Balneum in cellula
 habere, & si essent Sacerdotes, quoties-
 cunque videretur, lavari eis permitteba-

c. 51. tur. Nam ista mundities externa ad
 SS. Mysteria accedentibus convenire

c. 37. credebatur. Ceterum hæc Constitutio
 maximam partem ex Regula S. Benedi-
 cti & Textibus SS. Patrum excerpta, u-
 bique & teneram & solidam pietatem
 spirat.

§. XXII.

S. Geraldus Auriliacensis.

Act. SS. Be. **S**ub idem tempus S. Geraldus, Comes
Sæc. 5. p. 7. 9. Auriliacensis in Arvernia, insigne hoc
 prædium ad fundandum Monasterium
 delegavit; sed, completa fabrica, anxie-
 batur,

batur, ubi posset reperire Monachos, Regulam exacte observaturos. Misit igitur pueros nobiles ad Vabrense Cœnobium, ut in illa Congregatione normam vivendi monastica imbuerentur. Cum vero iidem pueri sine Magistro reverti iussi fuissent, brevi tempore molliter resoluti rigorem Disciplinae neglexerunt, illo quoque, quem ceteris præfecerat, in teporem prolapsus. Cœnobium Vabrense, quod hodie Ecclesia Episcopalis est, jam anno octingentesimo sexagesimo secundo Raimundus Comes Tolosanus fundaverat, ut obsequeretur desiderio cujusdam S. Abbatis, nomine Adalgisi, qui a Barbaris Palmatio in regione Petricoriensi pulsus, cum decem monachis, quos regebat, ad Comitem Raimundum se receperat.

S. Geraldus nobilissimum Genus fuit. Alterius Geraldus, etiam Auriliaci Domini, Comitis opulentissimi & piissimi, filius, anno octingentesimo quinquagesimo quinto in lucem editus, in timore Dei educatus est. Grandior deinde, quod adolescentes ceteri ex primis stirpibus orti solebant, venatione & armis exercitari jubebatur; sed cum infirma valetudine diu ab armis tractandis prohibitus, ex mandato parentum plus temporis lectioni tribueret, bonis literis usque adeo captus est, ut postea sanitati resti-

Sæculum IX.
A. C. 893.

*ibid p.6. Vit.
per Odon.
lib. I. c. 4.5.*

S. Geraldus
vita.

Sæculum IX. restitutus, earum studium nunquam di-
 A.C. 893. miserit, & quamvis artis militaris non

c. 6.

esset ignarus, omnes propemodum S. Scri-
 pturæ Libros intellexerit. Parentibus
 defunctis latissimorum fundorum, plu-
 rimorumque servorum agros excolen-
 tium Dominus ad eos regendos secun-
 dum Justitiæ & Prudentiæ leges totus
 incubuit.

c. 9.

Cum aliquando in coloni filiam for-
 mæ eximiæ oculos licentius coniecisset,
 puellæ specie illectus & patrem & filiam
 in domum suam venire iussit; ulterius
 vero non insanivit, sed domita libidine,
 noctu & tempestate perfrigida e domo
 se proripuit, & deinde puellam, prope
 pellicem, dimissam honesto viro in ma-
 trimonio tradidit.

c. 10.

Exinde S. Geraldus plus toto anno o-
 culorum usu privatus est; quod in pœ-
 nam admiffæ noxæ sibi evenisse credidit,
 & nunquam postea scēminas in domo sua
 versari passus, magno rigore corpus ma-
 cerare cœpit.

c. 11.

Nuptiis renunciavit;
 unde Guilielmi Ducis Aquitaniæ sore-
 rem, pluresque alias e præclaro genere
 sponfas sibi oblatas accipere noluit. A-
 micis vero suggerentibus, quod nobilis-
 simæ suæ, ex qua ipse ortum traxisset,
 familiæ filios & nepotes deberet, respon-
 dere solebat; præstare improlem mori,
 quam liberos degeneres relinquere.

S. Geral-

S. Geraldus debilium & oppressorum Defensor, ad eos solum protegendos arma corripiebat. Cum enim temporum illorum calamitas & Regum infirmitas causas in Judicio decidi raro permitterent, Proceres, Regum more, grassatorum vim repellere cogebantur; unde etiam Geraldus, vir pacis & quietis amantissimus, viris sapientissimis id suadentibus, vim armorum latrocinantibus opponere statuit. Summa autem moderatione habebat devictos, sanguini parcebat, captivos generoso animo fovebat. Unde in his velitationibus sapissime hostibus superior extitit, multisque visum, Geraldum non sine Numine Cælique singulari favore in adversa agmina movere.

Eleemosynas largissime distribuebat, nullum mendicum dimittere vacuum solitus. Non nunquam mensas pro pauperibus sterni jubebat, & cum cibi inferrentur, aderat, quos degustabat etiam, ut sciret, an satis laute haberentur. Namque culinæ præfecti cibos semper paratos reponebant, quos supervenientibus famelicis præberent. Præter pauperes autem peregrinantes, certum eorum numerum singulis diebus alebat; dum interim ipse parce admodum cibum sumeret. Nunquam cœnabat, ad vesperam levissima refocillatione contentus. Ad pran-

Sæculum IX.

A. C. 893.

c. 7. 8.

c. 14.

c. 15.

Sæculum IX. prandium fercula inferebantur, quantum
A. C. 893. sat erat; viros doctos mensæ adhibebat
aut pios, quibuscum de his, quæ super
mensam legebantur, differebat. Aliis
diei horis negotia disponebat, litigantes
conciliabat, familiares instruebat, Hospi-
tia invisebat, sacram Scripturam lege-
bat. Ter in hebdomada jejunabat, &
si in diem jejunii Festum incideret, jeju-
nium in aliam diem differebat; si autem
in Dominica jejunandum fuisset, una die
maturius, nempe Sabbato abstinebat.
Quod deinde in universa Ecclesia rece-
ptum. Vestibus holosericis, aut valde
pretiosis non utebatur, & in quibuscun-
que Solemniis semper amictus Viri
Sancti implicitatem & modestiam pro-
debat.

Lib. II. c. 17. Septies saltem legitur Romam fuisse
peregrinatus, ut limina S. Petri venera-
retur, cui etiam Cœnobium suum Au-
riliacense sacrum esse voluit. Quin &
ipse totum se Deo in illo monasterio con-
secrasset, nisi aliud persuasisset Gausber-
tus Episcopus Cadurcensis, Conscien-
tiæ ipsius Moderator, qui se consulentem
admonuit, quod utilior proximo suo in
Principatu, quam in monasterio futurus
esset. Ex eo vero tempore vitæ rigorem
auxit. Obiit S. Geraldus anno Christi
83. Octobr. circiter 909. decima tertia Octobris, qua
die Ecclesia ejus memoriam colit.

§. XXIII.